

20.4.62

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE

993/62

FORORDNING Nr. 26

om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament, og

ud fra følgende betragtninger:

Det fremgår af traktatens artikel 42, at anvendelse af de i traktaten fastsatte konkurrenceregler på produktion af og handel med landbrugsvarer udgør en af den fælles landbrugspolitikks faktorer, og nedennævnte bestemmelser skal derfor suppleres under hensyntagen til denne politikks udvikling;

det fremgår af de forslag vedrørende udarbejdelsen og iværksættelsen af den fælles landbrugspolitik, der er fremlagt af Kommissionen, at visse konkurrenceregler skal have gyldighed allerede nu, hvad angår produktion af og handel med landbrugsprodukter, med henblik på at fjerne den praksis, der er i modstrid med det fælles markeds grundsætninger og til skade for virkeliggørelsen af de mål, der er angivet i traktatens artikel 39 og med henblik på at forene de nødvendige faktorer til senere at fastlægge en konkurrenceordning, der er tilpasset den fælles landbrugspolitikks udvikling;

konkurrencereglerne om aftaler, vedtagelser og praksis, som er omhandlet i traktatens artikel 85, samt misbrug af en dominerende stilling, skal finde anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsvarer, i det omfang anvendelsen af disse regler ikke hæmmer de nationale ordninger af markederne for landbrugsvarer og ikke medfører fare for, at målene for den fælles landbrugspolitik ikke kan nås;

opmærksomheden bør særlig rettes mod landbrugssammenslutningernes stilling i det omfang, hvori de især har til formål i fællesskab at producere eller handle med landbrugsvarer eller at gøre brug af fælles driftsanlæg,

medmindre en sådan fælles virksomhed udelukker konkurrence eller medfører fare for, at de i traktatens artikel 39 nævnte mål ikke kan nås;

med henblik på dels at undgå at skade udarbejdelsen af en fælles landbrugspolitik, dels at skabe retssikkerhed for de pågældende virksomheder, og sikrer, at de ikke udsættes for forskelsbehandling, skal Kommissionen med forbehold af Domstolens kontrol som den eneste være kompetent til at fastslå, at de i de to foregående afsnit fastsatte betingelser er opfyldt, hvad angår de i traktatens artikel 85 nævnte aftaler, vedtagelser og former for praksis;

for at kunne tage traktatens specifikke bestemmelser om landbruget i betragtning, særlig bestemmelserne i artikel 39, skal Kommissionen med hensyn til dumping vurdere alle de årsager, som ligger til grund for den praksis, der rejses indsigelse imod, særlig niveauet af priserne for indførsel til det pågældende marked fra andre områder. Kommissionen bør i overensstemmelse med denne vurdering rette de henstillinger og give bemyndigelse til de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i traktatens artikel 91, stk. (1);

med henblik på inden for rammerne af den fælles landbrugspolitikks udarbejdelse at iværksætte regler vedrørende støtte til produktion eller handel med landbrugsvarer skal Kommissionen sættes i stand til at udfærdige en fortegnelse over eksisterende, ny eller påtænkt støtte, til over for medlemsstaterne at fremsætte hensigtsmæssige bemærkninger og til at foreslå dem egnede foranstaltninger,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra denne forordnings ikrafttræden gælder traktatens artikler 85 – 90 såvel som de bestemmelser, der er truffet til deres gennemførelse, for alle aftaler, vedtagelser og former for praksis, der er omhandlet i artikel 85, stk. (1), og i artikel 86 i traktaten, og som vedrører produktionen af eller handelen med de i traktatens bilag II anførte varer, med forbehold af bestemmelserne i artikel 2.

Artikel 2

1. Artikel 85, stk. (1), i traktaten gælder ikke for de i foregående artikel omhandlede aftaler, vedtagelser og former for praksis, der udgør en integrerende del af en national markedsordning, eller som er nødvendige for at nå de i traktatens artikel 39 angivne mål. Den gælder særlig ikke for aftaler, vedtagelser og former for praksis mellem landmænd, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af landbrugssammenslutninger, der henhører under en enkelt medlemsstat, i det omfang, hvori de – uden at medføre forpligtelsen til at holde en bestemt pris – angår produktion eller salg af landbrugsvarer eller benyttelse af fælles anlæg til oplagring, behandling eller forædling af landbrugsprodukter, medmindre Kommissionen fastslår, at konkurrence således er udelukket eller at de i traktatens artikel 39 nævnte mål er bragt i fare.

2. Efter at have indhentet udtalelse fra medlemsstaterne og hørt de pågældende virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, såvel som enhver anden fysisk eller juridisk person, som Kommissionen skønner det nødvendigt at høre, har Kommissionen med forbehold af Domstolens kontrol som den eneste kompetence til at fastslå, ved en beslutning, der offentliggøres, for hvilke aftaler, vedtagelser og former for praksis de i stk. 1 omtalte betingelser er opfyldt.

3. Kommissionen fastslår dette, dels på eget initiativ, dels på begæring af en medlemsstats kompetente myndighed eller en virksomhed eller virksomhedssammenslutning, der har interesse heri.

4. Offentliggørelsen omtaler de interesserede parter og beslutningens væsentligste indhold; den skal tage hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 3

1. Artikel 91, stk. (1), i traktaten finder anvendelse på handelen med de i bilag II til traktaten anførte varer, med forbehold af artikel 46.

2. Under hensyntagen til traktatens bestemmelser vedrørende landbruget, særlig bestemmelserne i artikel 39, vurderer Kommissionen alle de årsager, der ligger til grund for den praksis, der rejses indsigelse imod, særlig niveauet af de priser, til hvilke der foretages indførsel fra andre afsendelseslande til det pågældende marked. Som følge af denne vurdering retter den de henstillinger og giver bemyndigelse til de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i traktatens artikel 91, stk. (1).

Artikel 4

Bestemmelserne i artikel 93, stk. (1) og (3), første sætning, i traktaten finder anvendelse på den støtte, der ydes til produktion af eller handel med de varer, der er anført i bilag II i traktaten.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, med undtagelse af bestemmelserne i artiklerne 1 – 3, der træder i kraft 1. juli 1962.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. april 1962.

På Rådets vegne

M. COUVE DE MURVILLE

Formand